

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΩΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ

('Ο διάσημος Ἀμερικανός βιογράφος τῶν ἀστέρων Δ. Μ. Μοντγκόμερου στὸ κατωτέρω ἄρθρο του, μᾶς ἀποκαλύπτει τὰ αἴτια ποὺ ὠδήγησαν στὸ φρενοκομεῖο τὸ δημοφιλῆ κωμικὸ τῆς ὁδόντς.)

τα τον ασθενών μας μεμένης, αρ-
γά ἡ γρήγορα, πάσι ἀπό τούς τούχους μας τερπολογηκούς κλεψαῖς.
Μά γατὶ τόρα μπέψερε ἀπὸ αὐτοὺς τῶν παρείσθιον τὸν ἔκαναν
νὰ ξεφονήῃ στὸν ἄλλο, μέσον στὸ σπίτι του καὶ γά τὸν ὅποιόν κα-
νεῖς ἀπὸ τὸ περιβάλλον του δὲν ἔκανε ποτὲ λόγον στοὺς θυμωταὶς του·
Ἡ Ἀπάντως δὲν εἶναι καὶ τόσο εὔπολη. Ήτο γενοῦς ὥστος εἶνε διτὶ
μὲ γάλος κομιδῆς ἦταν ἐνας τραγούδης Ἀνδρός, μάγιος πάντα στὴν ὁ-
του, στοὺς ἔρωτές του, σταῖς γάμους του, γατὶ παντεύθηρος διὸ φορέ-
ζεις, πάντας θὰ δῆτε καὶ δὲν στάθητε τυχερός παρὰ μονάχον στὸν κινηματογρά-
φο. Μά κι ἔξει δι τα κατόρθωσε, τὸ πέτυχε μὲ τὸ με-
γάλη ταλέντο του, τίν ἐπανοί του καὶ τὴν ἀδιάκοπη
έργωνα του καὶ τὴν συνεγή του τελεποιησε.

εναργέως τον και την ουσίαν του τελετουργού.
Ο Μπάστον Κήρυτον πέρασε μια μαρτυρική παιδική ήλικα, τελεγράφησε με τον γονέα του τον εβδόμην
έναν πλευρόδιον θάσο, από τον οποίο σε πόλη, υπονομεύτας
κάθε εινού στερεόποιος και προσμένοντας διαδώσας μά
καλέσθηκε ήμερα. Άπλο τότε ο Μπάστον Κήρυτον είχε
τη στραγγική μελαγχολία που ήταν το πολ ξαφνικη-
στική νονάδα του που γεννιούσε τον.

οποιο γνωστόν του γαράζης τον.
Καὶ οὐδὴ ἡ μελαγχολία, αἵτινα τὸ ἀγάπατον εσπλήνθε
ἔκανε τραγούδο τὸ γιούμον του καὶ πειστόστρο πυρα-
νώσεως τὸ δεκάτιον παύρα προκαλέσει τὰ γέλαια τους.
Μά, ή μεγαλύτερες ἀντίστιξ του ἀρχασαν ἀπὸ τὴν ἡ-
μέρα πολὺ γίγαντος γνωστού στὸ Χολόγυρον.
Ἐκείνη τὴν ἐπώνυμος μᾶς ἀπόριο θήκαντο,
τὴν διωρφωτή
Ναταλίαν. Τάλιμετ καὶ πετενόντας διτὶ ὁ ἔρως μάτω-
θλλάσσει τὴ δούρη του, διὰ τὴν ἔκανε χαροφύλακα καὶ εἰ-
τησιονέμην τὴν πανερεύθησα καὶ ἐγκαταστάθησε μαζὸν
Χολόγυρον.

Μόλις ούμος πέρασε: ή σελήνη τοῦ μελιτοῦ, ὁ μεγάλος κομμαῖς διέπιπτος μὲ τοῦδι ὅτι δὲν ἀγαποῦσε πειλὴ τὴ γυναικά του. Ή στυγνὴ αἰγαλούλα του εἶναι πιέζει τὸ τορπεῖον ἀθημάτων. Κανένα θῶλο συναίσθημα δὲν μπορεῖσθαι πεινὰ φαεδούτη τὴν ψυχὴν του. «Ενοοῦσα μά τραγικὴ ἀπογοήτευσι, μᾶς ἀδρέας γάλ-

τὰ πάντα, ποὺ τὸν ἔφεσε καὶ τὸν πύκωνε διαρκῶς,
επέλιστα, ἀτὰ τὸ πρό οὗ τὸ βράδυ. «Η μοναδικὴ τοῦ παρηγορίας
θήναται δὲ διδύμει στὸ εστονίτιον, τὸ ἐγρήγορον. Οἱ Μάστερες Κῆπον, ταῖς
ἔνας ναυαγὸς, προσποιοῦνται ἀπεγνωσμένην νόσιθην ἀπὸ τὸ ταλέντο του.
Καὶ Ἑπάλη, μὲ μιὰ ἀπελπισία, μὲ μιὰ τοῦλα ποὺ ἔκανε λόους τοὺς γίλους
τοὺς νὰ φροντίσουν καὶ ν' ἀντηγρύγουν γιὰ τὴν μανιητικὴν τοῦ κατάστασην.
Οταν δὲ Κῆπον εγρήγορε μᾶς τανιά, δὲν ήξεψε τὰ μὴ διεπούται καὶ
διάπανα. «Εἴτενα στὸ σταντόνιο τὰ ἐξειδούμενα μὲ τὸν τετράγονον τοτέρον ἀπὸ
τὰ περάνωντα! Πολλὲς γορδὲς δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ καὶ ἐξακολουθοῦσι
σε ἕτοι νὰ πάλη μπροστὰ στοὺς υεγάλους καθηέρτες τῆς κάμπας τοὺς
πλέοντες ποὺ θὰ γίνονται τὴν ἄλλη λέμβο. Περιττών είναι νὰ τοῦ κανεὶ^τ
πᾶς η ἐξαντλητικὴ αὐτὴ δουλειά, αὐτὴ η διασφάλιση τεταγμάτων, τὸν πελάσιο
σταν νήραι ποὺ ήσουν ήδη αρχετέρη πάροπος. Μὲ δὲ Μάστερες Κῆπον δὲν
κανένα, γιατὶ ἀπλωτότατα, ἀγνοοῦσε πόλ τὸν κόσμον. «Αἰτησεις
μάλιστα καὶ αὐτὴν δύνη τὴν γινάκα του ποὺ τὴν εἶχε παντερήθη ἀπὸ τὸν
οὐρανό! Η Νατάλια Τζαμέτης θάστοσα προσποιοῦσε νὰ γαταρέψῃ επιτέλη
τῆς Ιδιοτροπίες του, διώς θλεγε, η δόπιες δὲν τῆς ἔκανεν ἐξαιρετικήν
ἐνέργειαν, γιατὶ ήξεψε πάρι δύοι οι ἀλγήθην καὶ υεγάλους καλλιέργεις
τοὺς διέψει τους.

Μά δέ νειρασθενής κομικός, ἀντί νά ζητάν τη βοήθειά της, τὴν ἀ-
πέφυγε. Ἐπομέ μόνος της θύσαν μόνος σ' έναν ἀπέραντον δωμάτιο
σπουδιών γεμάτο μεγάλους καθίσθιτές εκ' ἐπινευραϊκά φύτα καὶ εἴδη ἀλ-
πίων πέμψεις δὲν μιλοῦν σε κανέναν. Καὶ διάστοι δὲν ήταν διδότωτο.
Ἐπειδὲ πάντα ήταν τὸν πεντελέοντος ὁ σπαρνόθετος του, γοργὸς ἀναρρόφησε,
χορδὴ ίδοτοραπεῖ. Τὸ μόνον δὲν μικροστούντος υ' ὀνειροῦ, ήταν ή τοπε-
ρότητα της γνωστάς του. Η Ναυαλία Τάλμετ² τούτη, θεάν ή απο-
τύγαννον εἶει και προσπάθειες της κατάβα τὰς θεα κατέστησε τὴν

ζωή της κοινή του ἀν ἔξαστοισθε νά μένη μαζῆν τον σ' ἐκείνη τὴν απόρρητην βύλα τοῦ Μπερβίν Χίλτε που θυμούσαι, δῶς έλεγον, με τρελλούς λογοτελούς. „Αποράσθαι λοιπόν να ζητήσῃ διαδίκτυο, δταν ξεφανάλγο πριν από την Πιοτρούχον τον 1933 δ Μπάτερ Κήπου έξωπλαστές μια νύχτα ἀπό το σπίτι του...“

Τι είχε γίνει; Μήπως αὐτοκόπησε; Αύτό ήταν τό πιο μακάριο τέλος του, διαστάσαντος την δύστυχημα κι 'υπέρ' από πολλές άνεξητησεις απαρθόμασαν ν' άνεβασαν την Μάστιγα Κήπου σ' ένα σφάντο στα περίγυρα του Σπερωπού, μαζί με μά ψικούν νέα του Λόδη "Αντελέσεις, τή μις Μαλι Σχοΐβεν!"

Ο μεγάλος κομιστής ήταν πάλι έρωτειμένος παρόπρευτος. «Η οικογένεια του τότε,» ήταν Ναταλία Τάιμερ, «θύρες την εικασία πού θήνει και ζητάει αδελφόνγια. Έτσι γάρισαν από τὸν νεαρούσαν ήθυντο καὶ ἔγινε από τὸ Χόλλινγκραντ καὶ νὰ ἐγκατασταθεῖ στὴ Νέα Υόρκη.

Ο μιστεστό Κήπου, όπου και την πρώτη φορά, με την Τανάκη, εκκαίε σάν τρεβλός γιά την Μαίη Σφριζέν. Αγύφασε μάλιστα το πολυτελή παιδι, γιατί τόσα δύναται βαθύτελος του, της χώρας πανάκριβα κοσμήματα και τὸν Φεβρουαρίο τοῦ 1933, τὴν παντρεύτηκε.

"Οὐδὲ τότε πίστεψαν ὅτι ὁ μεγάλος κυανὸς ἔβη ερμαρεπτήρικαν· ὅτι
ἡ Μαύ Σφίρειν μὲν τὸν ἔρωτα της, τοῦ ἐλέη μοσεὶ τῇ ζωῇ. Οἱ νόμουροι
μετὰ τὸ γάιο τούτο, ἔμηναν αὖτε τὸ Χόλλυγοντ, πέμπαντα μῆνας εἰ-
τηνίας στις· Αντίλλες, ταξιδεύοντα στὴν Ελλάση καὶ γυριζόντας βοτερ' ἀ-
πὸ ένα χρόνο στὸ Χόλλυγοντ, ἔμεναν ἀρκετοὺς μῆνες στὴν Κίνη καὶ
στὴν Ιαπωνίαν.

Κατά τὴν ἐπιστορὴν τοῦ, οὐ Μάταιος Κίτηνος,
ἔπαιθε ἔξωριν μὲν περιέργη τὸν μάταιον μετα-
μόφωσα. "Ἐνορθών, τὸ αἰτιολόγητον του συνεκρυπθῆ-
μένα ἀλλο κι" δὲ νευρικὸς ψλονιστὸς ποὺ μέτεστο,
τὸν ζῷοντες οὐ ένα μάταιον ποὺ κράτησε τοεῖς
δύλωντος ιμέρες. Κατάτιν, ὅπα συνήλθε, ἤταν ὁ
παῖονος Μάταιος Κίτηνος, ὁ μελαγχολικός, ὁ σω-
πατόλδης, ὁ ἀδιάτοσσος!..

ληρού, ο πατέρων δοσ...
Από έξιεν την ήμερα έγκατέλειψε στην τάχη της την διηφορη γυναίκα του και κλείστηκε πάλι σάν ενας φύλακας μένος στην αίθουσα του. Αύτη τη ωριμ δινος τα νεύρα του είχαν ελαυνθή τόσο πολλά, διότε άπο την παραυών άφορην πάθιαν τρομερούς παροδισμούς, πώλ την θεατρών γ' αναστάτωσή το απέντι της φωνής της. «Αλλοτε πάλι εβρισκει μια παράξενη ειδυλλιαστική νά βασανίζει τη γυ

"Οτως η Ναταλία Τάλιερ έτοι κ' η Μαίη Σφύζεν, η δευτερη γινανία του, δεν μπόρεσε ν' ανθίξη περισσότερο σ' αυτές τις εποχές. Τὸν περασμένο Αἴγυπτο λοιπόν έγινε διάδικτη, αναπέραντα στην αίσθηση της διη ό Μάτσαρο Κήπου ήταν επελθός και διάδημαρος σύμβολος. Οι Αιγαίνων δικαστηρίου διστάσαν νά της ένωσουν δικήν. Μά διότι εξερεύνωνταν αὐτή η θρησκεία στη διάθεση παροπομπής κατά κοπτών στην μεγάλη κοινωνία, της οποίας το δικαίωμα

Ο Μάτιστος Κήπον έμεινε πάλι μόνος. Ανήν θώρακ τη φορά, ό καλονας ποι νέφεστη ήταν ποιοίσσος. "Έπαινα πει νά πηγανή στο σπίτι μου το ω' μέλη την ημέρα και τη νύχτα δεν ξανθεί πάτος δώλο παρά νά τριγυνωθεί μέσα στο σάπι του και νά φωνάζει με τ' άνουσα της τη δεινή τροπή γιαννάσιας του. 'Ο παρόστινοις απέδειξεσσαν μάλισταν έβδομη. "Επειτα άρχονταν οι ηγετικοί να τα πρότα συντελεστώματα μαζί πραγματικής τοξείας. 'Ο Μάτιστος Κήπον δεν άνηγνωδε πιά κανένα φύλο του. Καθόταν, δούς δώληκηρες, προφέροντας τό δύναμι της Μαΐν Σφρέβεν, μονότονα κι εξεργάζεται στο ίδια σημείο γέλιο για νά ξενοδομηθεί πετρεύοντας από λύση στη στηγάνη μελαγχολία του. 'Ο μεγαλύτος κωμοδημος είχε παρασκευήσει!..

Ο φίλοι του τότε τὸν μετέφεραν σ' Ἑλλάς φρεγονομεῖο τοῦ Λαζ "Αντέλεγες" διπλωμάτη σύμβουλον. "Οσο για τὴν τύχην του, οἱ γιατροὶ ἔχοντες τὴν ἐλάσσαν διὰ θαυματοδόσιον νὰ τὸν θεραπεύσουν. Μὰ πρέπει πρώτα, νὰ περάσου τολός κακούδων...". Δ. Μ. ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΟΥ

Δ. Μ. MONTGOMERY